

TER OVERDENKING...._____door O. Vossema_____

Gehaald en gedragen, en in veiligheid gebracht.

Verlamd aan beide voeten, Mefiboset. Hij kon er niks aan doen, het was hem overkomen. Kan gebeuren soms, het leven op aarde gaat vaak anders dan verwacht of gehoopt (2 Sam. 9). Maar er kwam hulp vanuit de residentie van de koning. Ze kwamen Mefiboset halen en droegen hem naar het paleis. Geen eigen inbreng, gewoon mee komen.

Als ik dat zo lees, klinkt dat allemaal op de een of andere manier heel bekend. Zo is dat met ons toch ook gegaan? Waar staat dat ook weer? In Kolossenzen 1, vers 13: “Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde”.

Wij hadden ook niks in te brengen. Wij werden ook gehaald en gedragen. Die beslissing bleek al genomen vóór de grondlegging van de wereld (Efe. 1:4).

Wie was die *Hij* dan? Dat was de Heere God, de Schepper van alles om ons heen. En waar trok Hij ons uit? Uit de ‘macht van de duisternis’ om ons heen in deze steeds rotter wordende wereld. En waarin werden we overgezet? In het Koninkrijk van dé Zoon van Zijn liefde. We kregen

er nog een garantiebewijs bij ook: Verzegeld met Zijn Geest. (Efe. 1:13). Hemelse Statushouders zijn we nu. Hemelburgers! Maar daarmee is het feest nog niet over, blijkt later. Met die Geest werkt Hij in ons. Doet iets met ‘ons willen en ons werken’. Dus net als je soms denkt dat je zelf nog iets positiefs presteren kunt, blijkt het achteraf de Heere God te zijn met Zijn Geest in jou. Da’s best wel verbijsterend uniek. Daar denk ik vaak over na, hoe dat zit en hoe dat werkt. Maar ik kom er niet uit, gaat ver boven mijn pet. Maar dat geeft weer helemaal niks; laat de Heere God Zijn gang maar gaan met ons, dan komt het goed. Ik moet leren om Hem hierin vooral niet voor de voeten lopen. Gewoon net als in Psalm 143:8 zo prachtig

omschreven staat: “Doe mij in de morgen Uw goedertierenheid horen, want ik vertrouw op U. Maak mij de weg bekend die ik te gaan heb, want tot U hef ik mijn ziel op”. En vers 10: “Leer mij Uw welbehagen te doen, want U bent mijn God. Laat Uw goede Geest mij leiden in een geëffend land”. Dus doe ik dan maar net als Mefiboset: aanvaarden! In dankbaarheid gebruik van maken

en elke dag van genieten. Dat geeft dit aardse bestaan een nieuw perspectief, het leven krijgt weer glans en een prachtig doel. We maken deel uit van het Lichaam van Christus en Hij wil ons hierin gebruiken voor Zijn doel. En als het erop aankomt, kunnen wij van ons zelf toch ook geen poot verzetten voor de Heere God? Nou dan...

